

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: M. E. κ.λπ.

Καθών: Refugee Applications Commissioner, Minister for Justice, Equality and Law Reform.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Είναι το κράτος μέλος που προβαίνει στην μεταφορά, κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΚ) 343/2003⁽¹⁾, υποχρεωμένο να ελέγχει τη συμμόρφωση του κράτους μέλους προορισμού με το άρθρο 18 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και Ελευθεριών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με τις οδηγίες 2003/9/ΕΚ⁽²⁾, 2004/83/ΕΚ⁽³⁾ και 2005/85/ΕΚ⁽⁴⁾, και με τον κανονισμό (ΕΚ) 343/2003;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως και εφόσον κριθεί ότι το κράτος μέλος προορισμού δεν έχει συμμορφωθεί με μία ή περισσότερες από τις ως άνω ρυθμίσεις, οφείλει το κράτος μέλος που προβαίνει στη μεταφορά να αναλάβει την ευθύνη για την εξέταση της αιτήσεως, δυνάμει του άρθρου 3, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 343/2003;

-
- (1) Κανονισμός (ΕΚ) 343/2003 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2003, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας (ΕΕ L 50, σ. 1)
- (2) Οδηγία 2003/9/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 2003, σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων άσυλο στα κράτη μέλη (ΕΕ L 31, σ. 18)
- (3) Οδηγία 2004/83/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως προσφύγων ή ως προσώπων που χρίζουν διεθνούς προστασίας για άλλους λόγους (ΕΕ L 304, σ. 2)
- (4) Οδηγία 2005/85/ΕΚ του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2005, σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές για τις διαδικασίες με τις οποίες τα κράτη μέλη χορηγούν και ανακαλούν το καθεστώς του πρόσφυγα (ΕΕ L 326, σ. 13)

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 14 Οκτωβρίου 2010 — X NV κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-498/10)

(2011/C 13/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: X NV

Ανααιρεσίβλητος: Staatssecretaris van Financiën

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 56 ΣΛΕΕ να ερμηνευτεί υπό την έννοια ότι πρόκειται για περιορισμό της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών όταν ο αποδέκτης μιας υπηρεσίας, η οποία παρασχέθηκε από

πάροχο υπηρεσιών εγκατεστημένο σε άλλο κράτος μέλος, υποχρεούται βάσει της νομοθεσίας του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένος ο αποδέκτης της υπηρεσίας και εντός του οποίου παρασχέθηκε η υπηρεσία να παρακρατήσει φόρο επί της αμοιβής που οφείλεται για την υπηρεσία αυτή, ενώ αυτή η υποχρέωση παρακρατήσεως δεν υφίσταται αν πρόκειται για πάροχο υπηρεσιών εγκατεστημένο στο ίδιο κράτος μέλος με τον αποδέκτη της υπηρεσίας;

- 2α) Αν η απάντηση στο προηγούμενο ερώτημα συνεπάγεται ότι μια ρύθμιση, που ορίζει ότι ο αποδέκτης μιας υπηρεσίας παρακρατεί φόρο, καταλήγει σε εμπόδιο της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, δύναται ένα τέτοιο εμπόδιο να δικαιολογηθεί από την ανάγκη διασφαλίσεως της εισπράξεως ενός φόρου αλλοδαπών εταιριών που διαμένουν επί βραχύ χρονικό διάστημα στις Κάτω Χώρες και που είναι δύσκολο να ελεγχθούν, με αποτέλεσμα να καθίσταται προβληματική η άσκηση της φορολογικής εξουσίας που έχει παρασχεθεί στις Κάτω Χώρες;
- 2β) Έχει σημασία στην περίπτωση αυτή και το γεγονός ότι σε μεταγενέστερο στάδιο η ρύθμιση τροποποιήθηκε για καταστάσεις όπως η επίμαχη, υπό την έννοια ότι μονομερώς δεν ασκείται το δικαίωμα φορολογήσεως επειδή προέκυψε ότι η εφαρμογή της είναι περίπλοκη και σε μη ανεκτό βαθμό αποτελεσματική;
- 3) Υπερβαίνει η ρύθμιση το αναγκαίο όριο, λαμβανομένων υπόψη των δυνατοτήτων που ειδικά η οδηγία 76/308/ΕΟΚ⁽¹⁾ παρέχει για την αμοιβαία συνδρομή για την εισπράξη φόρων;
- 4) Έχει σημασία για την απάντηση στα προηγούμενα ερωτήματα αν ο φόρος επί της αμοιβής ο οποίος οφείλεται εντός του κράτους μέλους εγκαταστάσεως του αποδέκτη της υπηρεσίας δύναται να συμψηφιστεί με φόρο επί της αμοιβής αυτής ο οποίος οφείλεται εντός αυτού του άλλου κράτους μέλους;

(1) Οδηγία 76/308/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 1976, περί αμοιβαίας συνδρομής για την εισπράξη απαιτήσεων που προκύπτουν από ενέργειες οι οποίες αποτελούν μέρος του συστήματος χρηματοδοτήσεως του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων καθώς και από γεωργικές εισφορές και δασμούς (ΕΕ ειδ. έκδ. 02/002, σ. 126).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Βέλγιο) στις 19 Οκτωβρίου 2010 — Vlaamse Oliemaatschappij κατά F.O.D. Financiën

(Υπόθεση C-499/10)

(2011/C 13/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανακόπτουσα: Vlaamse Oliemaatschappij

Καθού: F.O.D. Financiën

Προδικαστικό ερώτημα

Μήπως το παλαιό άρθρο 21, παράγραφος 3, της έκτης οδηγίας (77/388) ⁽¹⁾, νυν ενσωματωμένο στο άρθρο 205 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ ⁽²⁾ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, σε συνδυασμό με τα άρθρα 202 και 157, παράγραφος [1], στοιχείο β', της ίδιας οδηγίας, παρέχει στα κράτη μέλη την εξουσία να ορίσουν ότι ο κάτοχος αποθήκης, άλλης από αποθήκη τελωνειακής αποταμιεύσεως, ευθύνεται άνευ ετέρου αλληλεγγύως και εις ολόκληρον για τον φόρο που οφείλεται σχετικά με μια εξ επαχθούς αιτίας παράδοση από τον υποκείμενο στον φόρο κύριο των αγαθών ακόμη και αν ο κάτοχος της αποθήκης είναι καλόπιστος ή δεν δύναται να του προσαφθεί λάθος ή αμέλεια (άρθρο 51bis, παράγραφος 3, του νόμου WBTW);

⁽¹⁾ Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

⁽²⁾ ΕΕ L 347, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Højesteret (Δανία) στις 21 Οκτωβρίου 2010 — Partrederiet Sea Fighter κατά Skatteministeriet

(Υπόθεση C-505/10)

(2011/C 13/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Højesteret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Partrederiet Sea Fighter

Εφεσίβλητο: Skatteministeriet

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992 για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στα πετρελαιοειδή, την έννοια ότι τα πετρελαιοειδή που παραδίδονται για να χρησιμοποιηθούν σε εκσκαφέα ο οποίος είναι προσαρτημένος σε σκάφος πλην όμως, δεδομένου ότι διαθέτει χωριστό κινητήρα και δεξαμενή καυσίμου, λειτουργεί ανεξάρτητα από τον κινητήρα του σκάφους, υπό τις συνθήκες της παρούσας υπόθεσης, απαλλάσσονται από τον φόρο;

⁽¹⁾ ΕΕ L 316, σ. 12.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale di Firenze (Ιταλία) στις 25 Οκτωβρίου 2010 — Denise Bernardi, εκπροσωπούμενη από την Katia Mecacci κατά Fabio Bernardi

(Υπόθεση C-507/10)

(2011/C 13/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Firenze

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Denise Bernardi, εκπροσωπούμενη από την Katia Mecacci

Καθού η ποινική διαδικασία: Fabio Bernardi

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν τα άρθρα 2, 3 και 8 της αποφάσεως-πλαίσιο 2001/220/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2001, σχετικά με το καθεστώς των θυμάτων σε ποινικές διαδικασίες ⁽¹⁾ την έννοια ότι απαγορεύουν εθνική κανονιστική ρύθμιση, όπως το άρθρο 392, παράγραφος 1bis, του ιταλικού Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, στο μέτρο που η διάταξη αυτή δεν προβλέπει την υποχρέωση του εισαγγελέα να διατάξει τη διεξαγωγή ακροάσεως του ανηλίκου θύματος κατά το στάδιο της προδικασίας και σύμφωνα με τη διαδικασία της συντηρητικής αποδείξεως, καθώς και το άρθρο 394 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, καθόσον η διάταξη αυτή δεν προβλέπει τη δυνατότητα του ίδιου του ανηλίκου θύματος να προσβάλει ενώπιον του δικαστή την απόφαση με την οποία ο εισαγγελέας απορρίπτει την αίτησή του ακροάσεως κατά τη διαδικασία της συντηρητικής αποδείξεως;

⁽¹⁾ ΕΕ L 82, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Nejvyšší soud České republiky (Τσεχική Δημοκρατία) στις 2 Νοεμβρίου 2010 — Wolf Naturprodukte GmbH κατά Sewar spol. sro

(Υπόθεση C-514/10)

(2011/C 13/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Nejvyšší soud České republiky

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Wolf Naturprodukte GmbH

Καθής η αναίρεση: Sewar spol. sro

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 66, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (στο εξής: κανονισμός Βρυξελλών I) την έννοια ότι για να έχει εφαρμογή ο κανονισμός Βρυξελλών I πρέπει κατά τον χρόνο δημοσίευσής της αποφάσεως να είχε τεθεί σε ισχύ τόσο στο κράτος στο οποίο εκδόθηκε η δικαστική απόφαση όσο και στο κράτος στο οποίο ένας διάδικος ζητεί την αναγνώριση και την εκτέλεσή της;

⁽¹⁾ ΕΕ L 12 της 16.1.2001, σ. 1.